

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٥٠﴾

اعلامیه مطبوعاتی

مزونه، رسوا کننده رژیم‌های پوسیده

(ترجمه)

امروزه مدارس و مؤسسات آموزشی در دولت‌های مدرن به بمب‌های ساعتی تبدیل شده‌اند که جان جوانان و جگرگوشه‌های ما را تهدید می‌کنند، و این ناشی از بی‌توجهی و سوءمدیریت حاکمان است. فاجعه‌ی دردناک جان‌باختن سه دانش‌آموز (رحمة‌الله‌علیهم) و زخمی شدن عده‌ای دیگر در اثر فرو ریختن دیوار معبد و مرکز آموزشی مزونه، پرده از خیانت حاکمان به مردم، کوتاهی آن‌ها و بی‌تفاوتی‌شان نسبت به مسئولیتی که در برابر الله سبحانه‌وتعالی دارند، برمی‌دارد. چنان‌که رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند:

«مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»

ترجمه: هیچ بنده‌ای نیست که الله او را بر مردم گمارد، و در حالی بمیرد که در حق مردم خیانت کرده باشد، مگر اینکه الله جنت را بر او حرام خواهد کرد.

آن‌چه قلب را به درد می‌آورد و انسان را غرق حسرت می‌کند، این است که حاکمان دولت به اصطلاح استقلال، بودجه‌های کلان را صرف تعمیر استخرها، زمین‌های ورزشی، سیاست‌های سرگرم‌کننده و ساخت بحران‌هایی می‌کنند که زندگی مردم را به هم می‌ریزد، ولی خود را موظف به اصلاح جاده‌ها، بیمارستان‌ها و نهادهای آموزشی نمی‌دانند؛ نهادهایی که با گذر زمان به مکان‌هایی وحشت‌زا تبدیل شده‌اند که فجایع و حوادثی به بار می‌آورند و جان‌های بی‌گناه را می‌گیرند. واقعاً آموزش چه ارزشی دارد اگر امنیت نباشد و کتاب با خون درآمیزد؟

ای مردم تونس! تونس پس از ۶۸ سال حکومت دولت به اصطلاح استقلال، به وضعیتی اسفبار افتاده است و این نتیجه‌ی طبیعی حاکمیت قوانین وضعی و بشری است، چه از نوع جمهوری ریاستی باشد و چه پارلمانی. در حالی که تنها سیاست درست و بی‌همتا، همان سیاستی است که بر اساس احکام اسلام مسلمانان را سرپرستی می‌کند؛ چرا که اسلام در دل‌های مسلمانان ترس از الله را می‌کارد. خلیفه مسلمانان، عمر بن خطاب رضی‌الله‌عنه، آن چنان خود را در برابر الله سبحانه‌وتعالی مسئول می‌دانست که اگر راه برای یک ماده‌خر نامناسب می‌بود، خود را بازخواست می‌کرد؛ چه رسد به حقوق مردم!

اما نظام‌های وضعی فاسد، بی‌مبالاتی و بی‌احساسی نسبت به مسئولیت در برابر الله سبحانه‌وتعالی را در دل‌ها جا می‌دهند. نتیجه‌ی این بی‌احساسی، سوءمدیریت و فجایع و مصیبت‌هایی است که جان انسان‌های بی‌گناه را می‌گیرد.

ای مردم تونس!

عذاب سخت در انتظار کسانی است که در سرپرستی مردم کوتاهی کرده‌اند، در حالی که نه عمق فاجعه رفتارشان را درک می‌کنند، و نه مسئولیت خود را نسبت به ملت احساس می‌کنند. وظیفه شماسست که جلو این بازیگران با جان و زندگی مردم را بگیرد، و افکار عمومی را نسبت به فساد مدیریت آن‌ها که بر قوانین فاسد سکولار استوار است، شکل دهید. تلاش کنید آن‌ها را تغییر داده و خلافت راشده را بر پایه‌ی منهج نبوت بر ویرانه‌های حکومت‌شان برپا کنید. زیرا تنها چنین دولتی، دولت واقعی و خدمتگار به مردم است؛ دولتی که مسلمانان را از هر خطر محافظت می‌کند و همه نیازهای آنان را برآورده می‌سازد. الله سبحانه‌وتعالی می‌فرماید:

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

ترجمه: آیا (آن فاسقان از پذیرش حکم تو بر طبق آنچه الله نازل کرده سرپیچی می‌کنند و) جویای حکم جاهلیت (ناشی از هوی و هوس) هستند؟ آیا چه کسی برای

افراد معتقد بهتر از الله حکم می‌کند؟

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير – ولایة تونس